

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

16. října 2012 *

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 95/46/ES — Zpracování osobních údajů a volný pohyb těchto údajů — Ochrana fyzických osob — Článek 28 odstavec 1 — Vnitrostátní orgán dozoru — Nezávislost — Orgán dozoru a úřad spolkového kancléře — Osobní a organizační propojení“

Ve věci C-614/10,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 258 SFEU podaná dne 22. prosince 2010,

Evropská komise, zastoupená B. Martenczukem a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

podporovaná:

Evropským inspektorem ochrany údajů (EIOÚ), zastoupeným H. Kranenborgem, I. Chatelier a H. Hijmansem, jako zmocněnci,

vedlejším účastníkem,

proti

Rakouské republice, zastoupené G. Hessem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

podporované:

Spolkovou republikou Německo, zastoupenou T. Henzem a J. Möllerem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, K. Lenaerts (zpravodaj), místopředseda, A. Tizzano, M. Ilešič, G. Arestis, M. Berger, E. Jarašiūnas, předsedové senátů, E. Juhász, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, M. Safjan, D. Šváby a A. Prechal, soudci,

generální advokát: J. Mazák,

* Jednací jazyk: němčina.

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. dubna 2012,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 3. července 2012,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svou žalobou se Evropská komise domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Rakouská republika tím, že nepřijala veškeré právní předpisy nezbytné k tomu, aby právní úprava platná v Rakousku týkající se Datenschutzkommission (komise pro ochranu osobních údajů, dále jen „DSK“), která byla zřízena jako orgán dozoru nad ochranou osobních údajů, splňovala kritérium nezávislosti, nesplnila povinnosti, které pro Rakouskou republiku vyplývají z čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355).

Právní rámec

Unijní právo

- 2 Článek 28 odst. 1 směrnice 95/46, nadepsaný „Orgán dozoru“, stanoví:

„Každý členský stát pověří jeden nebo několik orgánů veřejné moci na svém území dohledem nad dodržováním předpisů přijatých členskými státy na základě této směrnice.

Tyto orgány plní úkoly, kterými jsou pověřeny, zcela nezávisle.“

- 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102) zřizuje ve své kapitole V nezávislý orgán dozoru, jímž je Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ).
- 4 Článek 43 nařízení č. 45/2001, který obsahuje úpravu a obecné podmínky výkonu funkce EIOÚ, stanoví ve svém třetím odstavci následující:

„Rozpočet [EIOÚ] je veden jako zvláštní záhlaví v oddíle VIII souhrnného rozpočtu Evropské unie.“

Rakouské právo

Spolkový ústavní zákon

- 5 Ustanovení § 20 odst. 2 spolkového ústavního zákona (Bundes-Verfassungsgesetz, dále jen „BVG“), ve znění změn ze dne 1. ledna 2008, zní následovně:

„Z povinnosti řídit se pokyny nadřízených orgánů může zákon vyjmout orgány

[...]

2. dohlížející na dodržování platných zákonů správními orgány a na zadávání veřejných zakázek,
3. rozhodující v posledním stupni, jestliže jsou organizovány kolegiálně, jejich členem je alespoň jeden soudce a jejich rozhodnutí nelze zrušit či pozměnit správním rozhodnutím,

[...]

8. jestliže to vyžaduje právo Evropské unie.

Ústavní zákon spolkové země může zřídit další nezávislé orgány. Zákon upraví právo přiměřeného dohledu nad úkoly nezávislého orgánu ze strany nadřízených orgánů, přinejmenším právo být informován o všech aspektech řízení autonomních orgánů, a – pokud se nejedná o orgány uvedené v bodech 2, 3 a 8 – právo zrušit nezávislé orgány ze závažných důvodů.“

Zákon z roku 1979 o služebním postavení úředníků

- 6 Ustanovení § 45 odst. 1 zákona z roku 1979 o služebním postavení úředníků (Beamten-Dienstrechtsgesetz 1979, dále jen „BDG 1979“) stanoví:

„Nadřízený dohlíží na to, aby jeho spolupracovníci plnili úkoly, jimiž byli pověřeni, v souladu s právem, účinně a hospodárně. Vede své spolupracovníky při výkonu jejich funkcí, v případě potřeby jim uděluje pokyny, napravuje případná pochybení a dohlíží na dodržování pracovní doby. Podporuje služební postup svých spolupracovníků na základě jejich pracovních výkonů a usměrňuje jejich náplň práce tak, aby co nejvíce odpovídala jejich schopnostem.“

Zákon z roku 2000 o ochraně údajů

- 7 Zákon z roku 2000 o ochraně údajů (Datenschutzgesetz 2000, dále jen „DSG 2000“) provádí směrnici 95/46 do rakouského práva.
- 8 Podle § 36 odst. 1 DSG sestává DSK ze šesti členů, kteří jsou jmenováni spolkovým prezidentem na návrh spolkové vlády na funkční období pěti let.
- 9 Podle § 36 odst. 2 DSG 2000 je pět členů DSK navrhováno orgány, které ze zákona zastupují profesní zájmy, rakouskými spolkovými zeměmi a předsedou Oberster Gerichtshof. Podle § 36 odst. 3 DSG 2000 je šestý člen „navrhován z řad spolkových úředníků, kteří jsou právníky“.
- 10 Vzhledem k tomu, že je funkce člena DSK pojata jako vedlejší činnost, je podle § 36 odst. 3a DSG 2000 vykonávána současně s dalšími profesními činnostmi.
- 11 Podle § 37 odst. 1 DSG 2000 jsou členové DSK „nezávislí a při výkonu svých funkcí nejsou vázáni žádnými pokyny“. Ustanovení § 37 odst. 2 DSG 2000 stanoví, že úředníci kanceláře DSK „podléhají pouze metodickým pokynům předsedy nebo člena-tajemníka (*geschäftsführendes Mitglied*) [DSK]“.
- 12 Ustanovení § 38 odst. 1 DSG 2000 stanoví, že DSK přijme interní řád, v němž svěří vyřizování běžných záležitostí jednomu ze svých členů, který je „členem-tajemníkem“.
- 13 Ustanovení § 38 odst. 2 DSG 2000 zní následovně:

„Spolkový kancléř zřídí na podporu správy [DSK] kancelář a poskytne nezbytné vybavení a zaměstnance. Spolkový kancléř má právo kdykoli se informovat u předsedy a člena-tajemníka na veškerá hlediska správy [DSK].“

Interní řád DSK

- 14 Článek 4 odst. 1 interního řádu DSK stanoví, že funkci člena-tajemníka vykonává spolkový úředník určený podle § 36 odst. 3 DSG 2000.
- 15 V článku 7 odst. 1 tohoto interního řádu je uvedeno, že zaměstnanci kanceláře jsou vázáni pouze pokyny předsedy nebo člena-tajemníka DSK, aniž je dotčen služební dohled vykonávaný úřadem spolkového kancléře.

Postup před zahájením soudního řízení

- 16 Dne 5. července 2005 zaslala Komise Rakouské republice výzvu dopisem, v níž vyjádřila obavy, že právní a faktická organizace DSK nespĺňuje kritérium nezávislosti požadované v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci směrnice 95/46.
- 17 V odpovědi na to předala Rakouská republika Komisi dopisem ze dne 2. listopadu 2005 své vyjádření, v němž trvala na tom, že DSK požadavky uvedené směrnice splňuje.
- 18 Dne 8. ledna 2008 zaslala Komise Rakouské republice novou výzvu dopisem, kde ji vyzvala, aby jí poskytla podrobnější informace o účincích vstupu v platnost novely BVG ze dne 1. ledna 2008 na DSK.
- 19 Ve svých doplňujících vyjádřeních ze dne 9. ledna a 7. března 2008 Rakouská republika vysvětlila, že § 20 odst. 2 BVG v pozměněném znění nemá na nezávislost DSK žádný dopad.
- 20 Komise poté dne 9. října 2009 zaslala Rakouské republice odůvodněné stanovisko, v němž zopakovala dříve formulované výtky.
- 21 Vzhledem k tomu, že argumenty Rakouské republiky vyložené v jejím dopise ze dne 9. prosince 2009 v odpověď na odůvodněné stanovisko Komisi nepřesvědčily, podala tuto žalobu.
- 22 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 18. května 2011 byl Spolkové republice Německo povolen vstup do řízení na podporu návrhových žádání Rakouské republiky.
- 23 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 7. července 2011 byl EIOÚ povolen vstup do řízení na podporu návrhových žádání Komise.
- 24 Dopisem ze dne 25. listopadu 2011 požádala Rakouská republika na základě čl. 44 odst. 3 druhého pododstavce jednacího řádu Soudního dvora, aby o věci rozhodl velký senát.

K žalobě

Argumentace účastníků řízení

- 25 Komise a EIOÚ tvrdí, že Rakouská republika chybně provedla čl. 28 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 95/46, jelikož platné vnitrostátní právní předpisy neumožňují DSK vykonávat její funkce „zcela nezávisle“ ve smyslu uvedeného ustanovení. V této souvislosti oba tyto orgány v první řadě poukazují na skutečnost, že podle platných právních předpisů musí být člen-tajemník DSK vždy úředníkem úřadu spolkového kancléře. Veškeré běžné záležitosti DSK jsou tedy *de facto* spravovány spolkovým úředníkem, který je i nadále vázán pokyny svého zaměstnavatele a podléhá jeho služebnímu dohledu upravenému v § 45 odst. 1 BDG 1979. Ustanovení § 37 odst. 1 DSG 2000 upravuje podle jejich názoru pouze funkční samostatnost orgánu dozoru.

- 26 Zadruhé Komise a EIOÚ uvádějí, že kancelář DSK je začleněna do struktury úřadu spolkového kancléře. Z důvodu tohoto začlenění není DSK organizačně ani materiálně nezávislá. Podle jejich názoru jsou totiž všichni zaměstnanci kanceláře DSK, jak vyplývá z § 38 odst. 2 DSG 2000 a čl. 7 odst. 1 interního řádu, pod vedením úřadu spolkového úřadu, a podléhají tedy jeho služebnímu dohledu.
- 27 Komise i EIOÚ zatřetí odkazují na právo na informace spolkového kancléře, které vyplývá z § 20 odst. 2 BVG a § 38 odst. 2 DSG 2000.
- 28 Rakouská republika a Spolková republika Německo navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta.
- 29 Tyto státy zastávají názor, že DSK je „kolegiálním orgánem se soudními funkcemi“ ve smyslu BVG. Takový orgán představuje nezávislý soud ve smyslu článku 267 SFEU, jakož i čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, který tak splňuje i podmínku nezávislosti čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46.
- 30 Rakouská republika má za to, že se čl. 28 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 95/46 vztahuje na funkční nezávislost. DSK podle jejího názoru takovou funkční nezávislost má, jelikož podle § 37 odst. 1 DSG 2000 jsou její členové nezávislí a nejsou při výkonu svých funkcí vázáni žádnými pokyny.
- 31 Žádný z rysů, na něž poukazuje Komise, není podle názoru Rakouské republiky způsobilý zpochybnit nezávislost DSK ve smyslu čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46.
- 32 Rakouská republika zaprvé tvrdí, že člen-tajemník není nutně úředníkem úřadu spolkového kancléře. V souladu s čl. 4 odst. 1 interního řádu a § 36 odst. 3 DSG 2000 je navrhován z řad spolkových úředníků, kteří jsou právníky. Navíc DSK může sama rozhodnout o jmenování svého člena-tajemníka, a pozměnit tím autonomně svůj interní řád. Skutečnost, že služební postup člena-tajemníka, podobně jako jakéhokoli jiného úředníka závisí na rozhodnutí jeho nadřízeného a v posledním stupni na rozhodnutí ministra, nemá podle tohoto státu vliv na nezávislost tohoto člena.
- 33 Zadruhé, pokud jde o začlenění kanceláře DSK do struktury úřadu spolkového kancléře, Rakouská republika tvrdí, že každý orgán spolkového správního aparátu spadá z hlediska rozpočtového práva pod některý ministerský útvar. Vláda ve spolupráci s Parlamentem totiž musí zajistit, aby jednotlivé výkonné orgány měly dostatek materiálních prostředků a personálu. Kromě toho se kancelář podle tvrzení Rakouské republiky zabývá výlučně správou plánů činnosti DSK. Zaměstnanci kanceláře se řídí pokyny předsedy a člena-tajemníka DSK. Skutečnost, že zaměstnanci kanceláře jsou hierarchicky i platově právně propojeni s úřadem spolkového kancléře, nemá podle tohoto státu vliv na jejich nezávislost. Rakouská republika v tomto ohledu rovněž tvrdí, že služební dohled v podobě disciplinárního dohledu představuje záruku řádného fungování DSK.
- 34 Zatřetí, v případě „práva na informace“ spolkového kancléře Rakouská republika připomíná, že cílem tohoto práva je zaručit jistou demokratickou vazbu autonomních orgánů na Parlament. Právo na informace neumožňuje vykonávat žádný vliv na správu DSK. Tento stát má dále za to, že právo na informace není ani v rozporu s požadavky na soudní nezávislost.
- 35 Ve svém spise vedlejšího účastníka Spolková republika Německo dodává, že omezený služební dohled je v souladu s požadavky čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46. Omezený služební dohled podle ní zaručuje pouze to, že osoba, nad kterou je dohled vykonáván, jedná v souladu se svými povinnostmi. Tento dohled naopak nenarušuje její materiální a osobní nezávislost a především pak neumožňuje vykonávat vliv na obsah jejích rozhodnutí. Německá ústavní judikatura uznává podle tvrzení tohoto státu slučitelnost omezeného služební dohledu nad soudy se zásadou soudní nezávislosti.

Závěry Soudního dvora

- 36 Článek 28 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 95/46 ukládá členským státům povinnost zřídit jeden nebo několik orgánů dozoru na ochranu osobních údajů, které plní úkoly, jimiž jsou pověřeny, zcela nezávisle. Požadavek dohledu ze strany nezávislého orgánu nad dodržováním unijních pravidel na ochranu fyzických osob, pokud jde o zpracování osobních údajů, vyplývá rovněž z unijního primárního práva a především z čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 16 odst. 2 SFEU.
- 37 Zřízení nezávislých orgánů dozoru v členských státech tedy představuje zásadní prvek ochrany osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů (rozsudek ze dne 9. března 2010, Komise v. Německo, C-518/07, Sb. rozh. s. I-1885, bod 23).
- 38 Za účelem posouzení opodstatněnosti této žaloby je třeba zkoumat, zda právní předpisy platné v Rakousku, jak tvrdí Komise, znemožňují DSK vykonávat své úkoly „zcela nezávisle“ ve smyslu čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46.
- 39 V této souvislosti je třeba nejprve zamítnout argumenty Rakouské republiky a Spolkové republiky Německo, podle nichž DSK vykazuje takovou míru nezávislosti, jaká je požadována čl. 28 odst. 1 druhým pododstavcem směrnice 95/46, jelikož splňuje podmínku nezávislosti, jež je inherentní součástí článku 267 SFEU, k tomu, aby mohla být kvalifikována jako soud členského státu.
- 40 Z výše uvedeného rozsudku Komise v. Německo totiž vyplývá, že výraz „zcela nezávisle“ obsažený v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci směrnice 95/46 musí být vykládán autonomně a tedy i nezávisle na článku 267 SFEU, přičemž tento výklad musí vycházet ze samotného znění tohoto ustanovení směrnice 95/46, jakož i z jejich cílů a struktury (viz výše uvedený rozsudek Komise v. Německo, body 17 a 29).
- 41 Soudní dvůr již ve svém výše uvedeném rozsudku Komise v. Německo (bod 30) rozhodl, že výraz „zcela nezávisle“ uvedený v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci směrnice 95/46 musí být vykládán tak, že orgány dozoru nad ochranou osobních údajů musí požívat nezávislosti, která jim umožní plnit jejich úkoly bez vnějšího vlivu. Soudní dvůr ve stejném rozsudku upřesnil, že uvedené orgány musí být uchráněny jakéhokoliv přímého či nepřímého vnějšího vlivu, který by mohl usměrňovat jejich rozhodnutí (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Komise v. Německo, body 19, 25, 30 a 50).
- 42 Okolnost, že DSK požívá funkční nezávislost, jelikož jsou v souladu s § 37 odst. 1 DSG 2000 její členové „nezávislí a nejsou při výkonu svých funkcí vázáni žádnými pokyny“, je zajisté nezbytnou podmínkou k tomu, aby tento orgán mohl splnit kritérium nezávislosti ve smyslu čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46. Na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, však taková funkční nezávislost sama o sobě nepostačuje k tomu, aby uvedený orgán dozoru uchránila před jakýmkoli vnějším vlivem.
- 43 Nezávislost požadovaná ustanovením čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46 znamená totiž nejen vyloučení přímého vlivu ve formě pokynů, ale také, jak bylo připomenuto v bodě 41 tohoto rozsudku, vyloučení jakékoli formy nepřímého vlivu, který by mohl usměrňovat rozhodnutí orgánu dozoru.
- 44 Jednotlivé pasáže rakouských právních předpisů, které jsou předmětem tří výtek obsažených v žalobě Komise, však brání tomu, aby DSK mohla být považována za orgán, který plní své úkoly prost jakéhokoliv nepřímého vlivu.
- 45 Pokud jde nejprve o první výtku vztahující se k postavení člena-tajemníka v rámci DSK, z výkladu § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 DSG 2000, jakož i čl. 4 odst. 1 interního řádu DSK vyplývá, že uvedený člen je spolkovým úředníkem.

- 46 Dále je nutno uvést, že na základě § 38 odst. 1 DSG 2000 tento spolkový úředník spravuje její běžné záležitosti.
- 47 Je nutno souhlasit s tím, že – jak poznamenává Rakouská republika – člen-tajemník DSK není na základě platného právního rámce nezbytně úředníkem úřadu spolkového kancléře, i když není zpochybněno, že uvedené postavení vždy zastával takový úředník.
- 48 Nezávisle na spolkovém úřadu, k němuž člen-tajemník DSK přísluší, je nicméně nesporné, že mezi členem-tajemníkem DSK a uvedeným spolkovým úřadem existuje služební vztah, který umožňuje nadřízenému uvedeného člena-tajemníka kontrolovat jeho činnosti.
- 49 V této souvislosti je třeba připomenout, že § 45 odst. 1 BDG 1979 přiznává nadřízenému dozorovou pravomoc, která se vztahuje na úředníky, kteří spadají pod jeho útvar. Toto ustanovení totiž umožňuje nadřízenému nejen dohlížet, zda jeho spolupracovníci plní úkoly, jimiž byli pověřeni, v souladu s právem, účinně a hospodárně, ale také je vést při výkonu jejich funkcí, napravovat případná pochybení a nečinnosti, dohlížet na dodržování pracovní doby, podporovat jejich služební postup na základě jejich pracovních výkonů a usměrňovat jejich náplň práce tak, aby co nejvíce odpovídala jejich schopnostem.
- 50 S ohledem na postavení, které zaujímá člen-tajemník v rámci DSK, však čl. 28 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 95/46 brání služebnímu dohledu, jemuž podléhá uvedený člen na základě § 45 odst. 1 BDG 1979. I když je totiž cílem § 37 odst. 1 DSG 2000 zabránit tomu, aby nadřízený člena-tajemníka dával tomuto pokyny, nemění to nic na tom, že § 45 odst. 1 BDG 1979 poskytuje nadřízenému kontrolní pravomoc, která by mohla narušit nezávislost DSK při plnění jejich úkolů.
- 51 V této souvislosti postačí zmínit, že není vyloučeno, že hodnocení člena-tajemníka DSK svým nadřízeným za účelem podpory služebního postupu uvedeného úředníka může vést z jeho strany k určité formě „předem dané poslušnosti“ (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Komise v. Německo, bod 36).
- 52 Z důvodu vazeb mezi členem-tajemníkem DSK a politickým orgánem, který podléhá dozoru DSK, není navíc DSK mimo jakékoli podezření z podjatosti. Vzhledem k úloze strážců práva na soukromí, kterou orgány dozoru zastávají, přitom čl. 28 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 95/46 vyžaduje, aby jejich rozhodnutí, a tudíž i tyto orgány samotné nevzbuzovaly jakékoli podezření z podjatosti (viz výše uvedený rozsudek Komise v. Německo, bod 36).
- 53 Rakouská republika nicméně namítá, že spolkový úředník určený podle § 36 odst. 3 DSG 2000 vykonává funkci člena-tajemníka na základě čl. 4 odst. 1 interního řádu DSK. Jelikož přítomnost úředníka úřadu spolkového kancléře v rámci DSK coby člena-tajemníka vychází z autonomního rozhodnutí tohoto orgánu, není tím podle Rakouské republiky dotčena nezávislost uvedeného orgánu dozoru.
- 54 Takováto argumentace musí být zamítnuta.
- 55 Jak vyplývá z bodů 48 až 52 tohoto rozsudku, služební vztah mezi členem-tajemníkem DSK a spolkovým úřadem, pod něhož spadá, má vliv na nezávislost DSK, přičemž v projednávaném případě způsob určení uvedeného člena tento závěr nezpochybňuje. Je přitom na Rakouské republice, aby přijala vnitrostátní předpisy, které jsou nezbytné k tomu, aby uvedenému orgánu dozoru bylo zaručeno, že může vykonávat své úkoly „zcela nezávisle“ ve smyslu čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46.
- 56 V případě druhé výtky vznesené Komisí je nutno připomenout, že v souladu s § 38 odst. 2 DSG 2000 poskytuje spolkové kancléřství kanceláři DSK nezbytné vybavení a zaměstnance. Není zpochybněno, že kancelář DSK sestává z úředníků úřadu spolkového kancléře.

- 57 Jak tvrdí Komise, začlenění kanceláře DSK do struktur úřadu spolkového kancléře také neumožňuje mít za to, že by uvedený orgán dozoru mohl své úkoly vykonávat mimo jakýkoli vliv spolkového kancléřství.
- 58 Jak zdůrazňuje Rakouská republika, platí zajisté, že k tomu, aby DSK splňovala kritérium nezávislosti uvedené v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci směrnice 95/46, není nutné, aby byla pro DSK vyhrazena samostatná rozpočtová položka, jak je tomu v případě rozpočtové položky pro EIOÚ upravené ustanovením čl. 43 odst. 3 nařízení č. 45/2001. Členské státy totiž nejsou povinny do svých vnitrostátních právních předpisů zavést ustanovení obdobná ustanovením kapitoly V nařízení č. 45/2001 k tomu, aby byla zaručena celková nezávislost jejich orgánů dozoru, a mohou tedy stanovit, že z hlediska rozpočtového práva je orgán dozoru závislý na určitém ministerském útvaru. Poskytnutí lidských a materiálních zdrojů, které jsou nezbytné pro tento úřad, mu nesmí nicméně bránit ve „zcela nezávislém“ plnění svých úkolů ve smyslu čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46.
- 59 Právní rámec platný v Rakousku však tuto posledně uvedenou podmínku nespĺňuje. Personál, který je k dispozici kanceláři DSK, je totiž složen z úředníků úřadu spolkového kancléře, nad nimiž tento úřad vykonává služební dohled upravený v § 45 odst. 1 BDG 1979. Jak přitom vyplývá z bodů 49 až 52 tohoto rozsudku, takový dohled státu není slučitelný s požadavkem nezávislosti upraveným v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci směrnice 95/46, který musí splňovat orgány dozoru nad ochranou osobních údajů.
- 60 Argumentace Rakouské republiky, že způsob organizace kanceláře nemůže mít vliv na nezávislost DSK, jelikož kancelář pouze provádí rozhodnutí DSK, musí být odmítnuta.
- 61 Vzhledem k pracovní zátěži, která spočívá na orgánu dozoru v souvislosti s ochranou osobních údajů, na jedné straně a skutečnosti, že členové DSK vykonávají svou funkci podle § 36 odst. 3a DSG 2000 souběžně s dalšími profesními činnostmi, na straně druhé je nutno mít za to, že členové takového úřadu využívají při výkonu své funkce v širokém rozsahu pomoci zaměstnanců, které mají k dispozici. Skutečnost, že kancelář je složena z úředníků spolkového kancléřství, které samo podléhá dohledu DSK, obnáší riziko vlivu nad jejími rozhodnutími. Takové organizační propojení mezi DSK a spolkovým kancléřstvím brání každopádně tomu, aby DSK stála mimo jakékoli podezření z podjatosti, a je proto neslučitelné s požadavkem „nezávislosti“ ve smyslu čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46.
- 62 V případě třetí výtky Komise musí být konstatováno, že v souladu s § 20 odst. 2 BVG a § 38 odst. 2 DSG 2000 má spolkový kancléř právo kdykoli se informovat u předsedy a člena-tajemníka DSK na veškeré aspekty řízení uvedeného orgánu dozoru.
- 63 Takové právo na informace je rovněž takové povahy, že se DSK dostává pod nepřímý vliv ze strany spolkového kancléře, který je neslučitelný s kritériem nezávislosti uvedeným v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci směrnice 95/46. V této souvislosti postačí uvést, že právo na informace je pojaté velmi široce, jelikož se týká „všech aspektů řízení [DSK]“, a že je bezpodmínečné.
- 64 Za těchto podmínek brání právo na informace uvedené v § 20 odst. 2 BVG a § 38 odst. 2 DSG 2000 tomu, aby DSK mohla být považována za orgán, který může za všech okolností vykonávat činnost, která je prosta jakéhokoli podezření z podjatosti.
- 65 Pokud jde konečně o argumenty Spolkové republiky Německo uvedené v bodě 35 tohoto rozsudku, postačí připomenout, že člen-tajemník DSK je spolkovým úředníkem, který podléhá takovému služebnímu dohledu, který nevylučuje možnost, že nadřízený uvedeného člena nepřímo ovlivní rozhodnutí uvedeného orgánu dozoru (viz body 48 až 52 tohoto rozsudku).

- 66 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám je třeba konstatovat, že Rakouská republika tím, že nepřijala veškeré právní předpisy nezbytné k tomu, aby právní úprava platná v Rakousku týkající se DSK splňovala kritérium nezávislosti, a konkrétně tím, že zavedla právní úpravu, na jejímž základě
- je člen-tajemník DSK spolkovým úředníkem, který podléhá služebnímu dohledu,
  - kancelář DSK je začleněna do struktury spolkového kancléřství a
  - spolkový kancléř má bezpodmínečné právo na informace ohledně všech aspektů řízení DSK,
- nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 95/46.

K nákladům řízení

- 67 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který ve věci úspěch měl, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Rakouská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.
- 68 Podle čl. 69 odst. 4 prvního a třetího pododstavce tohoto jednacího řádu ponese Spolková republika Německo a EIOÚ, kteří vstoupili do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Rakouská republika tím, že nepřijala veškeré právní předpisy nezbytné k tomu, aby právní úprava platná v Rakousku týkající se Datenschutzkommission (komise pro ochranu osobních údajů) splňovala kritérium nezávislosti, a konkrétně tím, že zavedla právní úpravu, na jejímž základě**
  - je člen-tajemník Datenschutzkommission spolkovým úředníkem, který podléhá služebnímu dohledu,
  - kancelář Datenschutzkommission je začleněna do struktury spolkového kancléřství a
  - spolkový kancléř má bezpodmínečné právo na informace ohledně všech aspektů řízení Datenschutzkommission,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.
- 2) **Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení Evropské komise.**
- 3) **Spolková republika Německo a Evropský inspektor ochrany údajů ponese vlastní náklady řízení.**

Podpisy.